

3) § 2, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Med hensyn til de forøgede udgifter, der i de ved lovens ikrafttræden løbende forsikringsaftaler opstår for de anerkendte forsikringsselskaber på grund af denne lov, finder bestemmelserne i ulykkesforsikringslovens § 15, stk. 11, tilsvarende anvendelse. Forøgelse af rentereserven som følge af bestemmelserne i § 1, nr. 7, og § 2, stk. 2, finder ikke sted. Staten hæfter over for rentemodtagerne for den manglende rentereserve, og forsikringsselskaberne er ikke berettigede til at forhøje de fastsatte præmier og bidrag for så vidt angår dette reservebeløb. Såfremt en løbende rente, der udbetales i anledning af ulykkestilfælde indtruffet i tiden 1. april 1947-31. marts 1965, helt eller delvis omsættes til kapitalbeløb, refunderer statskassen det beløb, hvormed kapitalbeløbet overstiger den fastsatte rentereserve, der svarer til den del af renten, der omsættes til kapitalbeløb. De forøgede udgifter, der vedrører ulykkestilfælde indtruffet før 1. april 1947, refunderes af statskassen. De nærmere regler for statskassens refusion fastsættes af socialministeren.“

II. forslag til lov om ændring i lov om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige m. fl. (Om opregulering af renter).

Af socialministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

1) Foran nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„00. § 1, stk. 2, b), affattes således:

„b) Personer, der i henhold til reglerne i lovbekendtgørelse nr. 122 af 1. april 1962 er udkrevet til tjeneste i civilforsvaret, samt personer, der frivilligt forretter sådan tjeneste, alt for så vidt der herfor ikke ydes vederlag eller kun vederlag, der svarer til, hvad der ydes forswarets værnepligtige i tilsvarende funktioner.“

Til § 2.

2) § 2, stk. 1, affattes således:

„Stk. 1. Denne lov træder i kraft straks og får virkning fra den 1. april 1965.“

kun angår erstatninger, der tilkendes i form af løbende rente.

Til nr. 3.

Ændringsforslaget betyder, at arbejdsgiverne fritages for at betale præmier til dækning af den af selve opreguleringen betingede forøgelse af rentereserven, ved at staten overtager risikoen for den manglende reserve. Som følge heraf må statskassen i de tilfælde, hvor en rente undtagelsesvis kapitaliseres, afholde det beløb, der mangler, fordi den fornødne rentereserve ikke er afsat.